

Posudek bakalářské práce (z pohledu vedoucího)

téma: **Život po tragické události: 5. květen 1945 v obci Sobíňov**
autor: **Anna Voralová**

Cílem bakalářské práce Anny Voralové bylo zaznamenat dopady tragické události z konce války na jednu konkrétní obec, jejíž obyvatelé se museli smířit se smrtí velkého počtu svých mužů. (Při neplánovaném střetu ozbrojených vesničanů s německými vojáky bylo zastřeleno 30 většinou mladých mužů z obce Sobíňova a z okolí). Práce je zpracována vizuálně: od zaznamenání pietní vzpomínky, přes ukázky dnešního života občanů z dané obce – zaznamenán je celý roční cyklus jako sled obvyklých rituálů – až k výpovědím pamětníků. Na této části je z mého pohledu nutné ocenit velké množství záběrů, které dávají filmu plastický rozměr, a současně i působivé, nápadité i citlivé zakomponování archivních fotografií (podobenky z náhrobků postupně vytváří tablo a následné drastické posmrtné fotografie obětí jsou vhodně vyváženy záběry říkajícími „život jde dál“ – a to prostřednictvím výpovědí dítěte i pamětníků o vlastní události i záběry z dalších obecních akcí v průběhu ročního cyklu). Vedle audiovizuálního zpracování studentka vypracovala i poměrně rozsáhlý text, v němž pečlivě popisuje svou cestu k zodpovězení výzkumných otázek:

**Jak se události ze dne 5. května 1945 odrazily na dalším životě občanů obce?
Je tato událost stále v paměti občanů, nebo se na ni postupně zapomíná?**

Současně svůj vlastní výzkum vhodně teoreticky ukotvuje. V psané práci je výzkum bohatší o mnohá data, která nebylo možné zaznamenat ve filmové podobě (např. vzpomínky osob, které se odmítly nechat natočit). Zatímco ve filmu jsou hlavními informanty dva pamětníci, přímý účastník střetu, Karel Janáček, a syn zemřelého Františka Lípy, Lubomír Lípa, v psané části vychází autorka z pěti narativních rozhovorů – vzpomínky těchto dvou pamětníků jsou doplněné o svědectví tří žen. Vedle rozhovorů je nutné ocenit i práci s dokumenty: studentka získaná data konfrontuje se záznamy v obecní kronice (a upozorňuje na fakt, že jsou v ní zjevné chyby). Především se však poctivě snaží dosáhnout odpovědí na výzkumné otázky. Vedlejší metodou je analýza výpovědí dětí z místní ZŠ o události z 5. května 1945 (sleduje jejich obeznámenost s událostí) a krátká anketa u mladších obyvatel.

Po pročtení práce i zhlédnutí filmu si zpětně uvědomuji svůj dojem z vedení této studentky, a sice že do své bakalářské práce vložila přímo enormní úsilí, z tohoto hlediska je nutné hodnotit přístup autorky jako nadstandardní. Z mého pohledu prokázala vysoké kompetence jak ve schopnosti téma vizuálně zpracovat (naplánovat, rozvrhnout, realizovat jednotlivé kroky), tak také o tématu zasvěceně napsat poutavou a přínosnou studii. Formulovala si relevantní výzkumné otázky a získaná data následně vhodným způsobem analyzovala i interpretovala.

V neposlední řadě je nutné vyzdvihnout skutečnost, že studentka dokázala využít svého „insiderství“ v obci, díky němuž svým výzkumem i natáčením nerušila průběh jednotlivých akcí (byla přijímána jako přirozená součást, jedna z nich, která chce zaznamenat účast svých příbuzných). Zároveň obstála v natáčení výpovědí o citlivých tématech, oceňuji zde jak její empatii, tak i trpělivost, bez těchto dvou vlastností by podobná práce vzniknout nemohla. Zároveň svou pozici a vlastní obtíže s formou zaznamenávání velice pěkně reflektuje, a to na několika místech písemné BP, především pak v podkapitole 2.1 Etika výzkumu (s. 12-13) a 2.2 (s. 14-16), v níž popisuje postup při tvorbě audiovizuální verze BP.

Závěr: Předloženou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **výborně**.

Mgr. Lada Viková

V Pardubicích dne 10. 5. 2016